

ବଣମଲ୍ଲୀ

ସବିତା ସ୍ୱର୍ଗତୀ

ମୁଁ ବଣମଲ୍ଲୀ ବଣରେ ଫୁଟି ଯାଉଛି ଝରି
ହେଲେ ଗୁଣ ରଖୁଅଛି ସାଇତିକରି ॥

ଚେରରେ ଅଛି ମୋ ଔଷଧ ଗୁଣ
ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପେ ମୋହୁଛି ମନ ॥

ଘର ମଲ୍ଲୀ ପରି ମୋର ନାହିଁ ବାସନା
ତଥାପି ମୁଁ କେବେ ନୁହଁଇ ଆନମନା ॥

ହୁଏ ମୁଁ ଗଜରା ହୁଏ ଅତର
ତରୁଣୀ ମାନଙ୍କ ଭାରି ଆଦର ॥

ବିହି କରିଅଛି ମତେ ଫୁଲ
କେହି ନୁହଁନ୍ତି ମୋ ସମତୁଲ ॥

ଫୁଲ ମୁହଁ ଏହା ଶିଖାଇଥାଏ
ସଫା ମନେ ଯେ କର୍ମ କରିଥାଏ ॥

କୋମଳ ଗୁଣରେ ତନ୍ମୁ ମୋ ଭରା
ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ରଙ୍ଗରେ କରେ ଲିଖାରା ॥

ଆଦର ସମ୍ମାନ ମିଳେ ସତତ
ଗୁଣ ଭୁଲେନାହିଁ କେବେ ଜଗତ ॥

ଫୁଲ ରୂପେ ପାଇଥାଏ ଆଦର
ସଭିଙ୍କୁ ବାଣେ ହସର ବେଭାର ॥

ଧନୁପାଲି, ସମ୍ବଲପୁର

ପେଛା ପେଛା ହୋଇ ମୁଁ ଝୁଲୁଥାଏ
ଲଘୁ ବାସନାରେ ମନକୁ ମୋହେ ॥

ବଣେ ଫୁଟି ବଣେ ଝରି ଯାଉଛି
ହେଲେ ଦିବ୍ୟଗୁଣେ ବିହି ସଜାଇ ଅଛି ॥